

Drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program FILOZOFIJA

Predstavitev oddelka za filozofijo

Filozofija oziroma študij filozofije spada med temeljne in ustanovitvene stroke Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. V prvem letu študija 1919/1920 so predavanja na filozofski fakulteti obsegala 10 področij filozofskega dela in 7 področij prirodoslovno-matematičnega dela. Predavanja so v zimskem semestru 1919/20 potekala samo na oddelkih za slavistiko in matematiko, v letnem semestru 1920 pa tudi na oddelkih za filozofijo, pedagogiko, zgodovino, geografijo, umetnostno zgodovino, romanistiko, germanistiko, klasično filologijo in primerjalno jezikoslovje – kar zadeva humanistični odsek – ter mineralogijo, geologijo, botaniko in zoologijo, fiziko in kemijo – kar zadeva prirodoslovno matematični odsek. V tedanjem Seminarju za filozofijo se je študij začel marca 1920, potem ko je fakultetni svet 11. marca 1920 poveril predavanja iz teoretske filozofije privatnemu docentu zagrebške filozofske fakultete dr. Francu Vebru: zato ta datum velja za dejanski začetek univerzitetnega študija filozofije v slovenskem jeziku. V latinskem jeziku pa so bili filozofski višji študiji (*studia superiora*) vzpostavljeni v jezuitskem kolegiju v Ljubljani 4. novembra 1704 na pobudo *Academiae operosorum*. Tako ima filozofija v Ljubljani dva rojstna datuma: latinskega in slovenskega, in je v tem podobna Gradcu.

V svoji 90-letni zgodovini je program študijev je program študija filozofije večkrat vsebinsko, teoretsko in metodološko nadgrajen in prilagojen novim potrebam, ki so jih filozofiji kot utemeljitveni in integrativni vedi narekovali na eni strani razvejanost sodobne filozofije, na drugi strani pa procesi univerzitetnih reform po drugi svetovni vojni. Te preureditve so: 1950/51 (enopredmetni program), 1959/1960 (dvostopenjski program), 1971, 1978, 1985/86 (enopredmetni in dvopredmetni program), preureditev tega programa 1991/92.

Splošni proces prenove študijskih programov v skladu s smernicami bolonjskega procesa pa tudi razvoj filozofije in filozofskih znanostih v zadnjih desetletjih narekujeta temeljito posodobitev študijskega programa Filozofije, ki je razvidna tudi iz delitve nekdanjega dodiplomskega študija na dve stopnji, vrednotenja študentskega dela s kreditnimi točkami in ustrežnejše strukturacije programa.

Oddelek za filozofijo je oblikoval tri magistrske študijske programe, ki so preoblikovanje treh predbolonjski študijev: enopredmetnega nepedagoškega, dvopredmetnega pedagoškega in dvopredmetnega nepedagoškega. V bolonjski generalni shemi so bili tako zasnovani trije magistrski programi: enotni drugostopenjski program Filozofija z dvema smerema, pedagoški dvopredmetni program Filozofije in magistrski dvopredmetni program Filozofija kulture.

Drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni program FILOZOFIJA

Pedagoški dvopredmetni študij filozofije je bil tudi v preteklih letih temeljni študij filozofije, ki je usposabljal učitelje filozofije na gimnazijah v navezavi z drugo študijsko skupino. To pa pomeni, da ni bil le nujni pogoj za profesorje filozofije, ampak je v dvopredmetnih povezavah lahko bogatil tudi študij druge skupine tako na ravni interdisciplinarnih povezav kot na ravni širitve duhovnozgodovinskih kontekstov drugih humanističnih ved. Pričujoči program te razsežnosti študija še pogloblja in nadgrajuje. Notranja izbirnost študentom omogoča prilagoditev programa njegovim ožjim filozofskim interesom ali filozofski usmeritvi, zunanja pa povezavam z drugimi vedami. Hkrati pa študij ohranja uravnoteženost med različnimi aspekti študija filozofije, predvsem med zgodovino filozofije in filozofsko sistematiko. Kljub temu, da gre za primarno pedagoški študijski program, ohranja program tudi elemente raziskovalnega usposabljanja študenta, kar je nujno z vidika kasnejšega permanentnega izobraževanja bodočega učitelja filozofije. Predvsem pa gre za filozofsko formiranje študenta, ki bo po končanem študiju lahko kompetentno nastopal tako kot profesor filozofije kot tudi kot oseba s sposobnostjo vzpostavljanja filozofskega horizonta do različnih vprašanj.

1. Podatki o študijskem programu

Drugostopenjski univerzitetni pedagoški dvopredmetni študijski program Filozofija traja 2 leti (4 semestre) in obsega 60 kreditnih točk (skupaj 120 kreditnih točk).

Strokovni naslov, ki ga pridobi diplomant/ka, je magister profesor filozofije in ... oziroma magistrica profesorica filozofije in ...

2. Razvrstitev v nacionalno ogrodje kvalifikacij, evropsko ogrodje visokošolskih klasifikacij ter evropsko ogrodje kvalifikacij

Raven SOK: 8

Raven EOK: 7

Raven EOVK: Druga stopnja

3. Študijsko področje študijskega programa po klasifikaciji KLASIUS ter znanstvenoraziskovalno disciplino po klasifikaciji FRASCIATI

Študijsko področje študijskega programa po klasifikaciji KLASIUS-P: 1459; KLASIUS-SRV: 17003.

Znanstvena disciplina po klasifikaciji FRASCIATI: humanistične vede.

4. Opredelitev temeljnih ciljev programa oz. splošnih in predmetnospecifičnih kompetenc

Temeljni cilji programa:

Drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski programi izobražujejo študente in študentke na splošnem humanističnem področju in jih hkrati usposobijo za prenos usvojenega znanja v različne vrste in oblike izobraževanja na vseh šolskih stopnjah.

Diplomantke in diplomanti drugostopenjskih pedagoških dvopredmetnih študijskih programov si pridobijo znanja in usposobljenosti iz dveh predmetov in temeljnih pedagoških vedenj. Poleg ciljev, ki jih dosegajo na omenjenih področjih, so diplomanti in diplomantke usposobljeni za delo pri pouku v osnovnih in srednjih šolah ter v drugih izobraževalnih ustanovah. Poleg tega lahko načrtujejo in izvajajo najzahtevnejša dela v različnih šolskih in obšolskih dejavnostih. Dvopredmetnost omogoča sposobnost intra- in interdisciplinarnega prenosa pri uporabi znanj, metodologije, razumevanja znanstvenih in pedagoških metod, pristopov ter procesov. Kombinacija humanističnih znanj s pedagoškimi omogoča diplomantom in diplomantkam razvijanje socialno-etične refleksije, strokovne kritičnosti in odgovornosti pri delu z ljudmi in informacijami, pri sodelovanju v skupnosti ter zavezanost profesionalni etiki.

Diplomant dvopredmetnega pedagoškega programa filozofije v svojem študiju pridobi temeljna znanja s področja filozofije, ki vključujejo poznavanje zgodovine filozofije in filozofske sistematike,

hkrati pa tudi razvije sposobnosti podajanja in aplikacije svojega znanja ter njegove navezave na druge znanosti. Cilj študija je usposobiti študenta ne le za razumevanje filozofskih besedil, ampak tudi drugih fenomenov v svetu, saj bo le tako lahko svoja znanja posredoval in uporabljal v povezavi z drugimi strokami, hkrati pa posredoval tudi metodologijo raziskovalnega dela. Na ta način študij usposablja v prvi vrsti srednješolskega učitelja filozofije (in drugih predmetov glede na drugi predmet dvopredmetnega študija), pa tudi druge profile, ki zahtevajo sposobnost posredovanja filozofskih spoznanj, denimo za raziskovalno in publicistično delo, prevajanje del s področja filozofije in humanistike, in formacijsko delo v knjižnicah ali delo v založništvu in na medijskem področju.

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom:

Diplomanti in diplomantke drugostopenjskih magistrskih pedagoških dvopredmetnih programov pridobijo naslednje splošne kompetence:

- logično in abstraktno analizirajo, sintetizirajo in vrednotijo;
- znajo poglobljeno izražati znanja z obeh strokovnih področij in jih kritično vrednotiti;
- samostojno poglobljajo in izpopolnjujejo ter povezujejo pridobljena znanja in usposobljenosti z različnimi strokovnimi področji;
- kontekstualizirajo in samostojno nadgrajujejo informacije;
- prenašajo svoja znanja in sposobnosti na druga problemska področja (sposobnost transferja);
- rešujejo probleme, konfliktne situacije in delovne naloge intra- in interdisciplinarno;
- so usposobljeni za timsko reševanje problemov;
- znajo organizirati in voditi strokovne skupine;
- so sposobni (samo)evalvacije in (samo)ocenjevanja ter kritičnega in celostnega razmišljanja;
- samostojno poiščejo, interpretirajo in uporabljajo nove vire znanja na strokovnih in znanstvenih področjih.

Predmetnospecifične kompetence, ki jih diplomanti pridobijo s programom:

- sposobnost povezovanja filozofskih spoznanj s spoznanji naravoslovnih, družboslovnih in humanističnih ved;
- sposobnost za refleksijo in analizo temeljnih konceptov na področju naravoslovnih, družboslovnih in humanističnih ved;

- zmožnost primerjalne analize in refleksije na področjih filozofije, humanistike, pedagoških ved itn.;
- zmožnost uporabe filozofske terminologije;
- zmožnost branja, razumevanja in komentiranja temeljnih filozofskih besedil;
- veščine soočanja z logičnimi in argumentacijskimi napakami ter z epistemološkimi ovirami v vsakdanjem življenju in na področju znanosti,
- zmožnost ovrednotenja epistemološkega dometa besedil;
- poznavanje in razumevanje temeljnih konceptov zgodovine filozofije in sodobnih filozofij;
- zmožnost kritičnega mišljenja na področju zgodovine filozofije in sodobnih filozofij;
- zmožnost primerjalne analize in kritičnega ovrednotenja različnih filozofij ter veščine poučevanja različnosti;
- zmožnost uporabe filozofskega znanja in temeljnih konceptov v praksi;
- zmožnost poučevanja filozofskih, zlasti pa spoznavnoteretskih in etičnih vsebin na različnih ravneh izobraževanja;
- zmožnost uporabe filozofske didaktike v pedagoški praksi;
- presoja znanja z vidika temeljnih vrednot, etičnih, pedagoških idr. načel;
- zmožnost aktivnega soočanja z modnimi trendi, ideološkimi in drugimi pritiski na področjih filozofije, humanistike, pedagoških ved itn.

5. Pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa

Predvideno število razpisanih mest študentov je 15 za redne in 5 za izredne študente.

V drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program Filozofije se lahko vpiše, kdor je končal:

- prvostopenjski univerzitetni študijski program filozofije;
- univerzitetni študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 KT iz nabora temeljnih predmetov;

- študijski program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejet od 1. 1. 1994 do 11. 6. 2004, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do največ 60 KT iz nabora temeljnih predmetov.

Kandidat oz. kandidatka lahko predpisane obveznosti opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem diferencialnih izpitov pred vpisom v študijski program druge stopnje. Obveznosti določita oba oddelka, ki izvajata program.

Vsaka prošnja se obravnava individualno, individualno se določita tudi obseg in vsebina dodatnih študijskih obveznosti iz temeljnih predmetov, bistvenih za študij na drugi stopnji. Nabor temeljnih predmetov je naslednji: Ontologija (5 ECTS), Vstop v estetiko (5 ECTS), Etika (5 ECTS), Antična filozofija 1 (3 ECTS), Antična filozofija 2 (4 ECTS), Novoveška filozofija (5 ECTS), Fenomenologija (5 ECTS) ali Hermenevtika (5 ECTS), Logika in argumentacija (5 ECTS), Osnove analitične filozofije (5 ECTS), Filozofija narave (5 ECTS), Socialna filozofija (5 ECTS), Nemška klasična filozofija (5 ECTS), Strukturalizem in psihoanaliza (3 ECTS).

V skladu z 91. členom statuta Univerze v Ljubljani pogoje za vpis na študij za pridobitev izobrazbe izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini. Postopek vodi pooblaščen osebja Univerze v Ljubljani, vsebinsko pa o priznavanju v tujini pridobljene izobrazbe odloča senat članice oziroma univerze.

Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

- povprečne ocene na prvostopenjskem študiju ali študiju za pridobitev visoke strokovne izobrazbe (po nebolonjskem programu) (60%);
- ocene zaključne seminarske naloge ali diplomske naloge na prvi stopnji ali diplomskega dela pri študiju za pridobitev visoke strokovne izobrazbe (po nebolonjskem programu) (30%);
- bibliografija, izkazana pridobljena znanja v praksi ali ocena diplomskega izpita (po nebolonjskem programu) (10%).

6. Merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program

Določila o priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v študijski program, se smiselno upoštevajo tudi pri priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih med študijem, v kolikor je v obliki učnega sporazuma to dogovorjeno vnaprej. Kandidatom in kandidatkam se tako priznavajo tudi znanja, usposobljenosti in zmožnosti, ki jih je kandidat/ka pridobil/a pred vpisom v različnih oblikah formalnega in neformalnega izobraževanja in ki po vsebini in zahtevnosti v celoti ali deloma ustrezajo splošnim oziroma predmetnospecifičnim kompetencam, določenim z drugostopenjskim magistrskim pedagoškim dvopredmetnim študijskim programom. Postopek priznavanja neformalno pridobljenega znanja in spretnosti je v celoti usklajen s Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti, sprejetem 29. maja 2007 na Senatu Univerze v Ljubljani. Študentje oz. študentke znanja, pridobljena v različnih oblikah formalnega in neformalnega izobraževanja ter izkustvenega učenja (portfolijo, projekti, objave avtorskih del ipd.), izkažejo s spričevali in drugimi listinami, iz katerih je razvidna vsebina in obseg vloženega dela študenta. Vloga za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti mora vsebovati: spričevala, druge listine (različni dokumenti, ki jih izda delodajalec in dokazujejo izkušnje, potrdila o udeležbi na seminarjih in usposabljanjih ipd.), portfolijo, v katerem kandidat pripravi svojo biografijo s podatki o izobrazbi, o zaposlitvah ter drugih izkušnjah in znanjih, ki jih je pridobil v preteklosti, druga dokazila (izdelki, storitve, objave in druga avtorska dela kandidatov; projekti, izumi, patenti ipd.). Priznana znanja, usposobljenosti oz. zmožnosti se lahko upoštevajo kot opravljene študijske obveznosti znotraj vseh delov študijskega programa. Iz njih pa morata biti jasno razvidna tako vsebina kot obseg vloženega dela študenta, da se lahko znanja ovrednotijo s kreditnimi točkami. Na podlagi individualnih dokumentiranih vlog študentov oz. študentk odloča o priznavanju in vrednotenju tako pridobljenih znanj, usposobljenosti in zmožnosti Filozofska fakulteta na predlog posameznih oddelkov.

Ob tem upošteva Pravilnik o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti, sprejet 29. maja 2007 na Senatu Univerze v Ljubljani, druge določbe statuta Univerze v Ljubljani ter Pravila Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

7. Pogoji za napredovanje po programu

Pogoji za napredovanje po študijskem programu so usklajeni s 124. členom statuta Univerze v Ljubljani. Za napredovanje v višji letnik študijskega programa mora študent opraviti študijske obveznosti v tolikšnem obsegu, da doseže 90 odstotkov KT, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 KT) za posamezni letnik.

V primeru izjemnih okoliščin (določenih v Statutu UL, 125. člen), pa se lahko na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 KT). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.

8. Pogoji za ponavljanje letnika

V skladu s 125. členom Statuta Univerze v Ljubljani ima študent oz. študentka, ki ni opravil oz. opravila vseh študijskih obveznosti za vpis v višji letnik, določenih s študijskim programom, možnost, da v času študija enkrat ponavlja letnik, če izpolnjuje s študijskim programom določene pogoje za ponavljanje. Pogoji za ponavljanje letnika so opravljene študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 KT (25% skupnega števila KT za posamezni letnik).

9. Pogoji za dokončanje študija

Za dokončanje študijskega programa mora študent oz. študentka na obeh dvopredmetnih programih uspešno zaključiti pedagoško prakso in zagovarjati magistrsko delo ter opraviti še vse druge študijske obveznosti, kot jih določa drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program, v skupnem obsegu 120 KT

10. Prehodi med študijskimi programi

Prehodi so možni med študijskimi programi iste stopnje, torej 2. stopnje:

- ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc;

- med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.

Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa.

Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.

Pri prehodih se lahko priznavajo:

- primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-tka opravil/-a v prvem študijskem programu;
- neformalno pridobljena primerljiva znanja.

Predhodno pridobljena znanja študent/-tka izkazuje z ustreznimi dokumenti.

V skladu s 5. členom Meril za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:

- le med študijskimi programi istih disciplin in
- če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/16.

O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.

V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

11. Načini ocenjevanja

Izpitni režim poteka v skladu s Statutom Univerze v Ljubljani in Pravilnikom o izpitnem redu Filozofske fakultete v Ljubljani. Oblike preverjanja znanja so: ustni in pisni izpiti, seminarske naloge, seminarski referati, seminarske naloge in preskusi znanja, ki jih predpisuje diplomski red.

Načini ocenjevanja oziroma načini preverjanja znanja so določeni za vsak predmet posebej v učnih načrtih.

Ocenjevalna lestvica

- 10: odlično (izjemno znanje brez ali z zanemarljivimi napakami);
- 9: prav dobro (zelo dobro z manjšimi napakami);
- 8: prav dobro (dobro znanje s posameznimi pomanjkljivostmi);
- 7: dobro (dobro znanje z več pomanjkljivostmi);
- 6: zadostno (znanje ustreza le minimalnim kriterijem);
- 5: nezadostno (znanje ne ustreza minimalnim kriterijem).

12. Predmetnik študijskega programa

Predmetnik drugostopenjskega magistrskega pedagoškega dvopredmetnega študijskega programa *Filozofija* je zasnovan tako, da se učne enote razvrščajo v štiri stebre: obvezni skupni predmeti, obvezni strokovni predmeti, izbirni strokovni predmeti in izbirni predmeti. Vsaka učna enota je ovrednotena s številom kreditnih točk, ki jih študent pridobi, ko opravi vse študijske obveznosti, predpisane s predmetnikom in posameznimi učnimi načrti. Število kreditnih točk je odvisno od obremenitve študenta pri posameznem predmetu, izraženih v številu ur.

Obvezni predmeti skupnega dela pedagoškega modula:

1. Psihologija za učitelje
2. Didaktika
3. Pedagogika
4. Andragogika
5. Opazovalna praksa (pri psihologiji/ pri obči didaktiki/ pri pedagogiki in andragogiki)

Izbirni predmeti skupnega dela pedagoškega modula:

Študentka in študent izbereta enega od sledečih predmetov:

- 6a. Slovenščina za učitelje
- 6b. Raziskovanje učnega procesa
- 6c. Humanistika in družboslovje

Obvezni strokovni predmeti:

- 7. Didaktika filozofskih praks
- 8. Pedagoška praksa
- 9. Magistrsko delo
- 10. Grška etika
- 11. Filozofija utopistike
- 12. Bioetika
- 13. Osnove spoznavne teorije in filozofije znanosti

Strokovni izbirni predmeti:

- 14. Teorije zavesti
- 15. Platon in platonizem
- 16. Sodobni problemi etike
- 17. Kulturna hermenevtika
- 18. Kaj je razsvetljenstvo?
- 19. Ženske študije in filozofija

Preglednica: Poimenska razdelitev učnih enot po letnikih in semestrih ter njihova razdelitev po predavanjih, seminarjih, vajah, drugih kontaktnih urah in njihovo ovrednotenje s številom kreditnih točk (ECTS) ter s številom ur študijskih obveznosti študentk in študentov

1. letnik

1. semester								
Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1.	Skupni del pedagoškega modula	45	5	25		105	180	6
2.	Grška etika	15	15	-		60	90	3
3.	Filozofija utopistike	15	15	-		60	90	3
4.	Strokovni izbirni predmet 1	15	15	-		60	90	3
SKUPAJ		90	50	25		285	450	15

2. semester								
Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1.	Skupni del pedagoškega modula	30	37,5	7,5		105	180	6
2.	Bioetika	15	-	45		90	150	5
3.	Didaktika filozofskih praks	30	15	-		75	120	4
SKUPAJ		75	52,5	52,5		270	450	15

2. letnik

3. semester								
Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1.	Osnove spoznavne teorije in filozofije znanosti	15	15	15		75	120	4
2.	Didaktika filozofije in etike	30	30	30		150	240	8
3.	Strokovni izbirni predmet 2	15	15	-		60	90	3
SKUPAJ		60	60	45		285	450	15

4. semester								
Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1.	Pedagoška praksa - filozofija	-	-	-	30	150	180	6
2.	Magistrsko delo	-	-	-		270	270	9
SKUPAJ		0	0	0	30	420	450	15

Strokovni izbirni predmeti								
Zap. št.	Predmet	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1	Ženske študije in filozofija	15	15	-		60	90	3
2	Kaj je razsvetljenstvo?	15	15	-		60	90	3
3	Kulturna hermenevtika	15	15	-		60	90	3
4	Teorije zavesti	15	15			60	90	3
5	Sodobni problemi etike	30	-	-		60	90	3
6	Platon in platonizem	15	15	-		60	90	3

PREDMETNIK SKUPNEGA DELA PEDAGOŠKEGA MODULA

Skupni del pedagoškega modula obsega (na vsakega od obeh dvopredmetnih študijskih programov odpade 50 % vsebin pedagoškega modula)

1. semester

Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1	Psihologija za učitelje	30	-	15	-	75	120	4
2	Pedagogika	30	10	5	-	45	90	3
3	Didaktika	30	-	30	-	90	150	5
SKUPAJ		90	10	50		210	360	12

Skupni del pedagoškega modula obsega (na vsakega od obeh dvopredmetnih študijskih programov odpade 50 % vsebin pedagoškega modula)

2. semester

Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1	Psihologija za učitelje	15	30	-	-	45	90	3
2	Andragogika	15	15	-	-	60	90	3
3	Opazovalna praksa *	-	-	15	-	45	60	2
4	Obvezni izbirni predmet **	30	30	-	-	60	120	4
SKUPAJ		60	75	15		210	360	12

*** Opazovalna praksa**

Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1	Opazovalna praksa pri didaktiki	-	-	15	-	45	60	2
2	Opazovalna praksa pri psihologiji	-	-	15	-	45	60	2
3	Opazovalna praksa pri pedagogiki	-	-	15	-	45	60	2
4	Opazovalna praksa pri andragogiki	-	-	15	-	45	60	2

** Obvezni izbirni predmet								
Zap. št.	Učna enota	Kontaktne ure				Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
		Pred.	Sem.	Vaje	Druge obl. š.			
1	Humanistika in družboslovje	30	30	-	-	60	120	4
2	Slovenščina za učitelje	30	30	-	-	60	120	4
3	Raziskovanje učnega procesa	30	30	-	-	60	120	4

13. Predstavitev posameznih predmetov

Predstavitev skupnih pedagoških predmetov

Psihologija za učitelje

Nosilki in izvajalki: red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Melita Puklek Levpušček (7 KT)

Pomen psihološke izobrazbe za učitelja. Metode in tehnike proučevanja učnega procesa in spoznavanja učencev.

Razvoj; zorenje in učenje. Nevrofiziološke osnove učenja.

Zakovitosti in teorije psihičnega razvoja (psihoanalitične, kognitivne teorije in teorije socialnega razvoja). Dejavniki razvoja.

Faze psihičnega razvoja. Tempo, individualne razlike, norme razvoja. Govorni in jezikovni razvoj. Adolescenca.

Oblike učenja (učenje s pogojevanjem, učenje spretnosti, besedno učenje, učenje multiplega razlikovanja, učenje pojmov, učenje pravil, principov in zakonitosti, učenje kot reševanje problemov). Pogoji uspešnega učenja. Spodbujanje ustvarjalnosti učencev.

Učenje z opazovanjem, izkustveno učenje, celostno učenje.

Proces učenja. Struktura spomina. Pomnjenje in pozabljanje (teorije in dejavniki pomnjenja in pozabljanja). Transfer učenja. Metaučenje.

Dejavniki šolskega učenja. Fiziološki dejavniki učenja (fiziološke spremembe v adolescenci, zdravje, utrujenost). Psihološki dejavniki učenja (sposobnosti, spoznavni in učni stili, spoznavna struktura, strategije in pristopi k učenju, učna motivacija, osebnostno-čustveni dejavniki, socializacija). Fizični in socialni dejavniki učenja.

Sodobna tehnologija in učenje.

Individualne razlike med učenci. Učenci s posebnimi potrebami. Psihološki vidiki diferenciacije in individualizacije pouka.

Struktura in dinamika malih skupin. Komunikacija in vodenje razreda. Razredna in šolska klima. Konstruktivno reševanje medosebnih konfliktov. Reševanje disciplinskih problemov v šoli. Učiteljeva osebnost. Čustvena inteligentnost.

Oblikovanje stališč in vrednot. Psihološke osnove moralnega razvoja in vzgoje.

Psihološki vidiki preverjanja in ocenjevanja. Načini in oblike preverjanja in ocenjevanja znanja. Metrična in motivacijska funkcija ocenjevanja. Konstrukcija testov znanja.

Didaktika

Nosilec in izvajalec: izr. prof. dr. Damijan Štefanc (5 KT)

I. UVOD V DIDAKTIKO, TEMELJNI POJMI IN KONCEPTI

1. predmet proučevanja didaktike, opredelitev didaktike kot znanstvene discipline
2. razmerje med splošno in posebno didaktiko; didaktika in metodika
3. izobraževanje: opredelitev pojma, razmerje med vednostjo in znanjem, izobraževanjem in vzgajanjem, splošnim in poklicnim / strokovnim izobraževanjem
4. problem razmerja med učenjem in poučevanjem
5. pouk: opredelitev, značilnosti, funkcije in vidiki pouka

II. STRUKTURNI DEJAVNIKI POUKA

6. učitelj: vloga učitelja, polje delovanja, formalne izobrazbene zahteve
7. aktivna vloga učenca pri pouku
8. komunikacija in interakcija pri pouku (med učiteljem in učenci, med učenci)
9. učna vsebina (znanstvenost učne vsebine, sestavine, funkcija, pomen didaktične transformacije in redukcije) in učni cilji (izobraževalni, vzgojni cilji; globalni, etapni, operativni cilji; kritika operativizacije)

III. NAČRTOVANJE, ARTIKULACIJA IN EVALVACIJA POUKA

10. didaktične etape (faze) učnega procesa
11. učne oblike in učne metode; učna sredstva; strategije pouka
12. strategije učnega načrtovanja: učno-vsebinsko, učno-ciljno, razvojno-procesno načrtovanje
13. učna priprava: globalna priprava; letna priprava na ravni šole; učiteljeva letna priprava; etapna priprava; priprava didaktične enote
14. opredelitev didaktičnih načel; temeljne značilnosti in dileme
15. Opredelitev kurikularne evalvacije. Značilnosti in funkcije, modeli in oblike evalvacije.

Pedagogika

Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Robert Kroflič (3 KT)

Področje pedagogike:

Opredelitev osnovnih pojmov:

Pedagogika kot znanost, teorija (filozofija), umetnost in ideologija ter kot aplikativna in sintezna veda. Vzgoja kot intencionalni dejavnik kulture in odnos do socializacije, manipulacije in indoktrinacije.

Šola kot družbena institucija

Šola in ideologija

Šola kot ideološki aparat države in pojav "prikritega kurikuluma." Potencialni ideološki dejavniki v šoli: dejavniki: izobraževalni predmeti, vzgojni predmeti, metode poučevanja, učitelj, razredna-šolska skupnost, kultura šole, obrobni organizacijski okviri. Sistemski ukrepi za zmanjševanje ideoloških pritiskov na javno šolo (pravica do ustanavljanja zasebnih šol, laičnost in avtonomnost javne šole). Etično-strokovna odgovornost učitelja za zmanjševanje ideologije.

Vzgojne dimenzije šolskega programa:

Dualizem vloge šole v sodobni družbi - vzgojni in izobraževalni vidik. Pravni in pedagoški vidik zahteve po oblikovanju vzgojnega koncepta javne šole . Minimalni in maksimalni koncept vzgoje (med preventivno disciplino in odgovorno sintezo vzgoje in izobraževanja). Modeli šolske socializacije (vzgoje): direktni, indirektni in kombinirani.

Šola kot organizacija z jasno postavljenimi pravili in šola kot skupnost. Sodobna načela oblikovanja šolske skupnosti: pravičnost, solidarnost, inkluzivnost. Etični modeli šolske socializacije:

deontološka nasproti diskurzivni etiki, etika pravičnosti, etika skrbi, komunitarijska etika vrednot. Vzgoja v javni šoli med etičnimi in pravnimi okvirji. Upoštevanje temeljnih človekovih pravic in psiholoških pravice otroka v institucionalni vzgoji.

Teoretski in praktični problemi moralne vzgoje:

Razvoj moralnosti med heteronomijo in avtonomijo. Osnovne naloge moralne vzgoje: razvoj socialne kognicije in afektivne sfere osebnosti. Identifikacija kot medij moralne vzgoje. Osnovna načela razvoja moralnega razsojanja. Vzgojni pomen razvoja empatije. Paradoksnost fenomena avtoritete v moderni. Pedagoški eros.

Andragogika

Nosilka in izvajalka: izr. prof. dr. Monika Govekar-Okoliš (3 KT)

Opredelitev andragogike kot znanosti in njenih temeljnih pojmov:

Pojem odraslosti in življenjska obdobja. Ciljne skupine odraslih. Učenje/izobraževanje odraslih in razlike v učenju/izobraževanju odraslih od učenja/izobraževanja otrok in mladine. Vrste izobraževanja odraslih. Ovire, motivi in motivacija za izobraževanje odraslih. Vzgoja in vrste vzgoje ter prevzgoja odraslih. Socializacija odraslih. Teorija permanentnega izobraževanja ter vseživljenjsko učenje in izobraževanje odraslih.

Izobraževanje odraslih kot potreba družbe, institucij (šol, ljudskih univerz, podjetij, idr.) in potreba posameznika:

Vpliv družbenih sprememb na izobraževanje odraslih. Knowles, Kidd (znanje za preživetje). Institucionalno izobraževanje odraslih. Tough (učni projekti, samostojno izobraževanje odraslih), Titmus idr.. Pomen andragoškega dela in različnih vlog andragoškega sodelavca (vodja, organizator, mentor, animator, svetovalec, inštruktor...).

Operativni učni načrt (kurikulum) za delo in izobraževanje odraslih:

Andragoški cikel. Ugotavljanje potreb po izobraževanju odraslih in načini sestavljanja izobraževalnih programov za odrasle. Programiranje in planiranje izobraževanja odraslih. Viri znanja. Metode izobraževanja odraslih. Oblike izobraževanja odraslih. Pogoji in izvajanje izobraževanja odraslih ter upoštevanje andragoških načel. Vrednotenje (vrste, načini) izobraževanja odraslih. Formalna in neformalna evalvacija.

Profesionalni razvoj odrasle osebe (učitelja, andragoškega strokovnjaka):

Oblikovanje modela osebnega vseživljenjskega izobraževanja in metoda izobraževalne biografija.

Spodbujanje vseživljenjskega izobraževanja in učenja odraslih:

Spodbujanje možnosti in želje po učenju in izobraževanju odraslih. Spodbujanje in lajšanje dostopa do izobraževanja po formalni in neformalni poti. Izboljšanje in širjenje ponudbe izobraževanja. Izboljšanje informiranja, organiziranja, mentoriranja, svetovanja, e-izobraževanja, idr. odraslim.

Opazovalna praksa (2KT)

Opazovalna praksa pri psihologiji za učitelje

Izdelava akcijske raziskave povezane z določenim problemom v razredu (npr. odnosov, komunikacije, vodenja razreda, interakcije v razredu, motivacije...),

opazovanje in ugotavljanje individualnih razlik med učenci v načinu učenja, učnih stilih, strategijah, pomoč učencem pri načrtovanju učnih aktivnosti,

opazovanje in delo z učenci s posebnimi potrebami (se seznanijo z izdelavo individualiziranih učnih načrtov, s timskim delom pri obravnavi otrok s posebnimi potrebami, vključijo se v individualno pomoč pri delu z učenci v razredu,

vključevanje v delo z nadarjenimi učenci, z vlogo učitelja pri odkrivanju, sodelujejo pri delu z nadarjenimi v razredu,
 sodelovanje in pomoč učitelju pri izvajanju pouka,
 spoznajo različne strokovne službe na šoli, njihovo vlogo pri delu šole in pri delu z učenci,
 spoznava različne načine in oblike spremljanja napredka učencev, dajanja povratne informacije učencem, staršem.

Opazovalna praksa pri didaktiki

Vsebina prakse zajema zlasti spoznavanje organizacije dela v vzgojno-izobraževalni ustanovi in spremljanje poteka učnega procesa pri izbranem učnem predmetu (ali dveh).

Študent bo v času opravljanja prakse dobil osnovni vpogled v delo ustanove kot celote in v potek dela pri izbranem učnem predmetu. Opravi bo pogovor z vsaj dvema strokovnima delavcema, predvidoma z učiteljem-mentorjem in z enim predstavnikom vodstva šole (ravnatelj, pomočnik ravnatelja, šolski svetovalec delavec).

Natančnejšo vsebino prakse in razpored opravljanja posameznih nalog oblikuje študent skupaj z učiteljem-mentorjem pred začetkom prakse.

Opazovalna praksa vsebuje 9 pedagoških ur opazovanja pouka pri izbranem učnem predmetu ter 1 pedagoško uro, namenjeno pogovoru o delovanju šolske institucije s predstavnikom vodstva šole.

Opazovalna praksa pri pedagogiki

v okviru priprave na opazovalno prakso študenti dobijo navodila za proučevanje ustrezne pedagoške dokumentacije in opazovanje vzgojne prakse in disciplinskih postopkov na ravni razredne in šolske skupnosti,

ob pomoči mentorja natančno opišejo en tipičen vzgojni konflikt in postopke za njegovo razrešitev, s pomočjo predpisane literature pripravijo analizo reševanja opisanega konflikta z vidika upoštevanja različnih etičnih kriterijev in predpisanih postopkov za izrek vzgojnega ukrepa seznanijo se s posebnimi preventivnimi ukrepi za zagotavljanje discipline na ravni razreda oziroma šole in jih s pomočjo mentorja ustrezno ovrednotijo

opišejo en primer obravnave učne teme z vidika doseganja vzgojno-socializacijskih ciljev ustreznega predmeta

opišejo en potek razredne ure in ga analizirajo z vidika vsebine in vodenja

Opazovalna praksa pri andragogiki

Glede na možen razpoložljiv čas in v dogovoru mentorja na instituciji s študentom, naj bi se izhajalo izmed naštetih vsebin:

Spremljanje andragoškega dela in ustrezne komunikacije mentorja in vseh zaposlenih v instituciji (upoštevanje andragoških načel, vrst, oblik, metod, pogojev, tehnik dela z odraslimi ter potek izvajanja in vrednotenja izobraževanja in dela z odraslimi).

Sodelovanje in pridobivanje praktičnih izkušenj pri načrtovanju, vodenju in izvajanju izobraževanja odraslih na instituciji, šoli (odraslih za dokončanje določenega formalnega ali neformalnega izobraževalnega programa, izobraževanja učiteljev, idr.).

Hospitacije, sodelovanje in pridobitev praktičnih izkušenj pri organiziranju in vodenju andragoških oblik dela z odraslimi glede na njihove potrebe (vodenje sestankov, delavnic, študijskih krožkov, krajših izobraževalnih programov, vodenju diskusij in pri tem vključevanje odraslih v podporo in spodbujanje pridobivanja znanja) in se pri tem seznanijo z načini in oblikami vrednotenja izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji in učenci).

Praktične izkušnje z opazovanjem, spremljanjem in sodelovanjem z mentorjem oz. sodelavci institucije pri vodenju, pripravi projektov, raznih prireditvah in koordiniranju institucije s širšim družbenim okoljem (posamezniki, institucijo, lokalno skupnostjo, idr.).

Spoznavanje konkretnih situacij, različnih vlog andragoga in andragoškega sodelavca (izobraževalec, mentor, svetovalec, animator, »prodajalec« izobraževalnih programov, tutor v izobraževanju na daljavo, idr.) ter spoznavanje delovnih procesov znotraj institucije.

Pridobitev znanja o pomenu, možnostih in oblikah stalnega osebnega izobraževanja in spodbujanja lastnega profesionalnega razvoja ter vseživljenjskega učenja in izobraževanja. Uporaba izobraževalne biografije v praksi.

Kritično opazovanje procesa izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji, idr.) v določeni instituciji in oblikovanje poročila s prakse z opisom in vrednotenjem dejavnosti, pri kateri je študent sodeloval. Vrednoti se andragoško delo institucije, kompetence mentorja na praksi in kompetence študenta, ki je opravil prakso.

Slovenščina za učitelje

Nosilka in izvajalka:izr. prof. dr. Jerica Vogel (4 KT)

- Vloga in položaj slovenščine v šoli
- Slovenščina kot jezik pedagoške komunikacije, socialna in funkcijska zvrstnost
- Odnosni govor; vljudnost in pragmatična jasnost kot merili izbire izraznih sredstev za oblikovanje odnosov v razredu
- Spoznavni govor: razmerje med trditvami in ponazarjalnim gradivom; opisovanje, pripovedovanje, razlaganje, utemeljevanje; izražanje logičnih razmerij z jezikovnimi sredstvi
- Sporazumevanje – jezik – besedilo
- Učiteljeva priprava na govorno nastopanje v razredu; prednosti in pomanjkljivosti slušnega prenosnika; pravorečje in retorika; načela praktične stilistike
- Vodenje pogovora in sodelovanje v pogovorih, oblikovanje in zastavljanje vprašanj različnih tipov in zahtevnosti
- Branje in pisanje uradovnih besedil (npr. dopisovanje z ministrstvom, starši)
- Značilnosti znanstvenega in poljudnoznanstvenega besedila
- Pisanje strokovnega besedila
- Jezikovni priročniki, korpusi in drugi elektronski viri ter njihova uporaba
- Strategije dejavnega poslušanja
- Bralne učne strategije
- Usmerjanje učencev pri pripravi na govorno nastopanje in sodelovanje v pogovoru
- Usmerjanje učencev pri pisanju strokovnega besedila

Humanistika in družboslovje

Nosilci in izvajalci: red. prof. dr. Milica Antić Gaber, red. prof. ddr. Rudi Rizman, doc. dr. Anja Zalta Bratuž, red. prof. dr. Eva D. Bahovec, izr. prof. dr. Zdravko Kobe, izr. prof. dr. Igor Pribac, (4 KT)

Sociologija:

Predmet postavlja temelje za razumevanje družbe in družbenega, saj študente in študentke seznanja z najpomembnejšimi teoretskimi preseki v zgodovini sociološke misli in z aktualnimi družbenimi problemi in vprašanji. Študentke in študenti se bodo pri tem predmetu seznanili z najbolj vplivnimi sociološkimi pristopi pri obravnavanju posameznih družbenih pojavov in procesov. Poleg tega se bodo tematizirala vprašanja odnosa posameznik – družba; vloga in položaj posameznika v različnih vsakdanjih praksah (s posebnim poudarkom na otroštvu in mladostništvu)

ter v različnih družbenih institucijah (s posebnim poudarkom na šoli in družini). Predavanja bodo vključevala tudi analizo osrednjih tem kot so: družbene (ne)enakosti, socialne izključenosti, revščina in socialna politika, s katerimi se srečuje tako posameznik kot tudi družba.

Filozofija:

Vsebina vključuje pregledno predstavitev raznih smeri, področij itn. sodobne filozofije ter filozofskih osnov humanistike in družboslovja, hkrati pa je usmerjena v vsakdanje življenje in vzgojno-izobraževalni proces.

Študentje se seznanijo z osnovnimi pojmi in pojmovnimi konteksti ter razpravami o kulturi, etiki, vzgoji itn. v okvirih eksistencializma, hermenevtike, strukturalizma, post-strukturalizma, psihoanalize, razprav o razsvetljenstvu, postmoderni itn.

Filozofski pojmi, pojmovni konteksti itn. so v nadaljevanju umeščeni tako v razmerje do znanosti, umetnosti, religij itn. kot v razmerje do vsakdanjega življenja in vzgojno-izobraževalnih praks.

Poleg osnovnega seznanjanja s filozofskimi pojmi in pojmovnimi konteksti raznih tradicij je delo usmerjeno v povezovanje in primerjalno ovrednotenje različnih pristopov ter spoznavanje in oblikovanje etičnih razsežnosti itn. Poudarek je dan sprotnemu seznanjanju z nastajajočimi filozofskimi koncepcijami, humanističnimi refleksijami in etičnimi razsežnosti življenja v sodobni kulturi.

Raziskovanje učnega procesa

Nosilci in izvajalci: izr. prof. dr. Jasna Mažgon, red. prof. dr. Cirila Peklaj, red. prof. dr. Valentin

Bucik, izr. prof. dr. Gregor Sočan (4 KT)

Poučevanje temelječe na raziskovanju učenju in pouka. Etična vprašanja pri raziskovanju v šoli oz. pri delu z ljudmi. Zakon o varstvu osebnih podatkov.

Teoretične osnove merjenja v družboslovju (merjenje v širšem in ožjem smislu, merjenje v prirodnih in družbenih vedah, indirektno in direktno merjenje, merske lestvice, introspekcija, interpretacija obnašanja, napake merjenja in ocenjevanja)

Načrtovanje raziskave: oblikovanje raziskovalnega vprašanja, proučevanje obstoječe literature (iskanje po različnih baza podatkov), priprava raziskovalne strategije in raziskovalnega načrta, izbira ustrezne raziskovalne metode, zbiranje podatkov, analiza rezultatov, interpretacija ugotovitev.

Raziskovalne metode: opisne, korelacijske, eksperimentalne. Akcijsko raziskovanje.

Opisne metode. Opazovanje: naključno, sistematično (kategorije, lestvice, kodiranje), opazovanje z udeležbo. Beleženje opazovanj (zapiski, avdio, video posnetki). Primeri opazovanja pri pouku.

Eksperimenti. Značilnosti. Spremenljivke. Vrste eksperimentov (z različnimi skupinami, z eno skupino). Kvaziekperimenti. Vzorčenje. Eksperimenti v šoli.

Etnografsko raziskovanje. Raziskovalec kot nosilec sprememb - akcijsko raziskovanje. Značilnosti. Koraki v akcijskem raziskovanju.

Tehnike za zbiranje podatkov. Primarni in sekundarni viri informacij. Kvalitativne tehnike: intervjuji, dnevniki, analiza govora, analiza vizualnih podatkov, analiza delovanja skupin, analiza vsebine. Kvantitativne tehnike: vprašalniki, ankete, ocenjevalne lestvice, preizkusi, testi, lestvice stališč, sociometrični postopki. Uporaba pri načrtovanju pouka, izvajanju učnega procesa, vrednotenju učnega procesa.

Analiza in predstavitev kvalitativnih in kvantitativnih rezultatov. Temeljne metode za opis podatkov in temeljne metode zaključevanja. Obdelava podatkov s programskim paketom SPSS.

Interpretacija in uporaba rezultatov za spreminjanje lastne prakse.

Pravila in načela pisnega komuniciranja in poročanja.

Obvezni strokovni predmeti

Grška etika

Nosilec in izvajalec: red .prof. dr. Franci Zore (3 KT)

Najprej so predstavljene konstante grške oziroma antične etike: vrline, vrednote in "dobro življenje" ali sreča, evdajmonija. Do nastanka etične teorije pri Sokratu pride skozi njegovo kritiko vrednostnega sistema aristokratske etike (Homerjevi epi), vrednostnega sistema grške polis in sofistične teorije vzgoje. Nato je prikazana Platonova teorija vrlin, njegov nauk o ideji dobrega in njegovo dojetje etike kot skrbi za dušo. Poleg Platona zavzema ključno mesto v grški etiki Aristotelova moralna teorija, v kateri je razvita zgradba moralnega delovanja, ki ga tvorijo teorija želje in ugodja, nauk o dobrem in dojetje uma kot postavljalca smotrov. Nato je podana helenistična etika, v kateri je ključno nasprotje med stoicizmom z idealom apatije in epikurejskim hedonizmom z idealom ataraksije (nevznemirjenosti). Grška etika ima še danes praktično vrednost, ker je kakor ogledalo, ki napravi vidno oblikovanje vrednot in je daje merila za ocenjevanje sodobnih vrednostnih perspektiv.

Filozofija utopistike

Nosilka in izvajalka: red .prof. dr. Cvetka Toth (3 KT)

Predmet izhaja iz utopične naravnosti človekovega mišljenja, ki ne sprejema nobenega dokončnega in gotovega utemeljevanja biti in bivajočega, še manj sklicevanje na nekakšno nespremenljivo, neovrgljivo absolutno podlago, bodisi v podobi philosophia prima ali philosophia ultima. Poudarek je na nekongruentnosti (neujemanju in neskladnosti) zavesti z bivajočim v katerem se sicer nahaja in utopično pomeni protisvet kot tostranski svet. Aktualnost utopije in utopičnega mišljenja kot anticipirajoče zavesti je dana že z ontologijo človeka samega, kljub najnovejši deklarirani postutopični dobi.

Predavanja strogo ločujejo zmožnost za utopijo od identifikacije zgolj in samo s politiko in ideologijo in tem kar je metafizično (nadsvetno, čezsvetno, onstransko). Evropski humanizem kot utopični projekt, vse od renesanse do danes, še vedno dokazuje nemožnost konca utopije, v bistvu utopija sploh omogoča humanistiko in v marsičem kulturo. Humanizem korenini v utopiji in predavanja posebej izpostavljajo vez med ontologijo in ontologijo človeka, tj. antropologijo ter etiko in estetiko. Presežnostna, utopična in emancipacijska naravnost dojetja v času globalizacije in svetovnega etosa je celo zahteva sodobne kulture in procesa izobraževanja.

Osnove spoznavne teorije in filozofije znanosti

Nosilec in izvajalec: doc. dr. Sebastjan Vörös, asistent (4 KT)

Predmet združuje osnove spoznavne teorije in filozofije znanosti. Študente v prvem delu uvaja v kritično analizo možnosti, meja, objektivne vrednosti in veljavnosti spoznanja, seznanja jih z oblikami, izvori, načini in predmeti spoznanja z različnimi ravnmi spoznanja (empirijska, pojmovno-teorijska raven), z analizo prepričanj in znanja, z vlogo subjekta v spoznavnem procesu ter z osnovnimi spoznavnoteorijskimi problemi in teorijskimi usmeritvami. Ta spoznanja bodo podlaga za razumevanje značilnosti znanstvenega spoznanja v odnosu do drugih oblik spoznanja, za poznavanje osnovnih gradnikov in metod znanstvenega spoznanja, struktur znanstvenih razlag/razumevanj, hipotez in teorij, odnosa znanstvenih teorij do sveta ter vrednotnih in normativnih vidikov znanstvenega spoznanja.

Ta spoznanja so podlaga za kritično soočenje pozitivističnih in empirističnih pristopov k razumevanju znanosti in alternativnih koncepcij znanosti (konstrukcionizem, feministična epistemologija, kulturne študije znanosti, postmoderne koncepcije znanosti).

Bioetika

Nosilec in izvajalec: izr. prof. dr. Igor Pribac, asist. dr. Luka Omladič (5 KT)

Bioetika je poddisciplina etike, ki preučuje etična vprašanja glede ravnanj, ki zadevajo življenje in smrt ter zdravje moralnih pacientov, tj. vseh bitij, do katerih imamo dolžnosti. Poudarek je na vprašanih praktične etike.

- *Bioetika kot praktična etika*: etika in metafizika; razlikovanje med teoretično in praktično etiko; vrste moralnih sodb in moralne dileme; pristopi v bioetiki (načelni pristop, absolutno pravilo, konsekvencialistični pristop, pristop etike skrbi, odločanje od primera do primera).
- *Odločitve o življenju in smrti*: zdravniške odločitve ob koncu življenja; hudo pohabljeni novorojenci, možganska smrt in trajno vegetativno stanje; prostovoljna evtanazija, samomor in samomor ob pomoči zdravnika.
- *Pred in ob rojstvu*: osebstvo; splav; konflikt mati–otrok; populacijska vprašanja, oploditev z biomedicinsko pomočjo; predrojstno odčitavanje genoma.
- *Nova genetika*: genska terapija, ustvarjanje in patentiranje novih oblik življenja; kloniranje in evgenična prizadevanja.
- *Vprašanja razdelilne pravičnosti*: mikroalokacija (odločanje med pacienti) in makroalokacija virov (razdelitev zdravstvenega proračuna); pravica do zdravstvenega varstva.
- *Donacija organov*: krvodajalstvo in presaditve organov; kupoprodaja delov telesa.
- *Vprašanje nečloveških bitij*: historiat klasičnih filozofskih premislekov statusa živali in človeka; opredelitev moralnega pacienta; specizem kot ideologija, analogna rasizmu in seksizmu; argument iz mejnih primerov in druge kritike specizma;
- *Bioetične in etično-politične teorije*: utilitarizem, liberalizem, libertarizem, multikulturalizem.

Didaktika filozofskih praks

Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Marjan Šimenc (4 KT)

Predmet posreduje vedenje o temeljnih didaktičnih in metodičnih značilnostih posredovanja filozofije, s poudarkom na raznolikosti posredovanja in rabe filozofije in filozofske refleksije na drugih ravneh in v drugačnih oblikah. Pri tem študenti povezujejo teoretična znanja in filozofsko refleksijo s sodobnimi oblikami filozofskih praks in rabe filozofije. Didaktika filozofskih praks tako vključuje poznavanje prevladujočih konceptov poučevanja filozofije in njihovo teoretsko ozadje, analizo odnosa med pojmovanjem filozofije in filozofsko prakso; refleksijo oblik poučevanja filozofije, učnih mesta filozofije po svetu, predvsem pa podrobnejšo seznanjanje z različnimi oblikami filozofske prakse (filozofija z otroki, sokratski dialog, filozofsko svetovanje, filozofija za menedžerje, itd.), njihovo vrednotenje in dosežek praktične rabe.

Didaktika filozofije in etike

Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Marjan Šimenc (8 KT)

Pri predmetu študenti spoznajo temeljne didaktične in metodične značilnosti posredovanja filozofije, s poudarkom na pouku filozofije v gimnazijah. Pri tem študenti povezujejo teoretična znanja in filozofsko refleksijo s praktičnim pedagoškim delom v srednji šoli, se navajajo na načrtovanje, spremljanje, preverjanje in vrednotenje pouka filozofije in filozofske refleksije ter razvijajo svoj odnos do praktičnega posredovanja filozofije. Študenti tako spoznajo prevladujoče

koncepte poučevanja filozofije in njihovo teoretsko ozadje; znajo analizirati odnos med pojmovanjem filozofije in njenim poučevanjem; znajo samostojno razmišljati o ciljih in vsebinah poučevanja filozofije v srednji in osnovni šoli; poznajo oblike poučevanja filozofije, učna mesta filozofije po svetu ter različne oblike filozofske prakse; poznajo teorijo didaktike filozofije, cilje in metode sodobnega posredovanja filozofije in zna o njih samostojno razmišljati. S tem predmet bistveno prispeva k usposobljenosti za samostojno izvajanje pouka filozofije.

Pedagoška praksa

Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Marjan Šimenc (6 KT)

Pedagoška praksa pri filozofiji navaja na sistematično opazovanje pouka filozofije in drugih humanističnih predmetov v osnovnih in srednjih šolah, prispeva k povezovanju teoretičnega znanja s praktičnim pedagoškim delom, navaja na načrtovanje, spremljanje, izvajanje in vrednotenje rednega pouka filozofije in izvenšolskih dejavnosti ter razvijajo odgovornost do pedagoškega dela.

Strokovni izbirni predmeti

Sodobni problemi etike

Nosilec in izvajalec: red. prof. Borut Ošljaj (3 KT)

Predmet *Sodobni problemi etike* posreduje sistematični in kritični vpogled v tiste koncepte sodobne etike ter njihove zgodovinske, filozofske ter splošno svetovnonazorske predpostavke, ki pomenijo transformacijo in pomensko kot tudi problemsko razširitev njenih tradicionalnih tem. Izhodišče predavanj predstavlja celostni premislek kriznega statusa etike in morale v 20. in v začetku 21. stoletja na osnovi upoštevanja njegovih ontoloških, antropoloških, družbenih in etičnih predpostavk. Kratkemu prikazu temeljnih etičnih usmeritev in metodoloških konceptov v 20. stoletju bo sledila predstavitev in kritična nadgradnja etičnih teorij narave, življenja oz. bivajočega, ki celotno tradicijo etike postavljajo pred nove izzive, predvsem pa na nove ontološke in antropološke temelje. Če slednje dosledno mislimo do konca, potem se etika življenja oz. bio-etika izteka v univerzalno etično teorijo, ki v enotnem problemskem in metodološkem polju povezuje doslej ločene etične koncepte človeka in njegovih medosebnih oz. družbenih odnosov na eni ter življenja oz. celote bivajočega na drugi strani. Prav to pa je skupno oz. osrednje strukturno-problemsko ozadje opisanega predmeta.

Teorije zavesti

Nosilka in izvajalka: red. prof. dr. Olga Markič (3 KT)

Slušatelji se seznanijo s sodobnimi raziskovanji zavesti. Najprej sta predstavljeni dve temeljni predteoretski intuiciji, to sta vzročna in fenomenalna. Nato spoznajo različne opredelitve zavesti (npr. funkcionalna zavest, fenomenalna zavest, samozavedanje) in teorije (npr. Dennettov model, teorije višjega reda, reprezentacijske teorije). Vpelje se Chalmersovo razlikovanje med "lahkimi" in "težkim" vprašanjem zavesti in analizira argumente iz takšnosti in filozofskih zombijev. Predstavljena so raziskovanja nevroloških korelatov zavesti in vprašanja o možnostih umetne zavesti strojev ter razlikovanje med prvoosebim in tretjeosebim pristopom do raziskovanja zavestnih duševnih procesov - vprašanje o "razlagalni vrzeli" in možnostih za njeno premostitev.

Filozofska analiza in refleksija temeljnih epistemoloških izhodišč raziskovanja zavestnih procesov predstavlja osnovo za povezovanje raziskovanj v nevroznanosti, psihologiji in umetni inteligenci.

Kulturna hermenevtika

Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Dean Komel (3 KT)

Predmet »Kulturna hermenevtika« obravnava problematiko filozofskega razumevanja kulture. Na tej podlagi naj bi spodbudil kritično refleksijo o humanističnem vedenju, o vrednosti kulture v času globalizma ter razvijanje (inter)kulturnega sporazumevanja, kar so ključni elementi za uspešno pedagoško delo diplomantov in diplomantk humanističnih in družboslovnih študijev. Uvodoma so predstavljeni zgodovinski in sodobni vidik pojmovanja kulture v razmerju do filozofije.

Filozofsko pojmovanje kulture je nadalje obravnavano v razmerju do religije, umetnosti, znanosti in politike. Posebna pozornost je namenjena specifičnosti humanističnih ved, koliko najdejo svoj aplikativni smisel v kulturi.

K temu se priključuje obravnava vpliva informacijskih tehnologij na kulturo v njenem družbenem in ustvarjalnem pomenu. Razumevanje kulture v družbenem kontekstu je danes povezano predvsem s široko problematiko interkulturalnosti, ki terja filozofsko refleksijo pojmovnja identitet in različnosti. K temu se pridružujejo tudi elementi pop kulture, ki predstavlja prevladujoči način kulturnega posredovanja danes. Naposled je obravnavan še smisel ustvarjalnosti, ki se izmika kulturni inštituciji in kaže na njene meje.

Kaj je razsvetljenje?

Nosilci: izr. prof. dr. Zdravko Kobe, izr. prof. dr. Igor Pribac, red. prof. dr. Eva D. Bahovec (3 KT)

Cilj predmeta je skozi pregled historičnega loka od Kanta in Hegla do Foucaulta in Derridaja predstaviti razsvetljenje kot držo kritičnega mišljenja, ki nenehno preizprašuje svoje lastne predpostavke, razbija samoumevnosti in nazadnje terja subjektivni angažma. Vsebina: Splošne poteze razsvetljenstva kot historičnega in intelektualnega gibanja; Kantov in Mendelssohnov odgovor na vprašanje »Kaj je razsvetljenje?«; Fichtejeva opredelitev naloge učenjaka. Razsvetljenje kot emancipacijska drža mišljenja, ki se vpisuje v sodobnost in terja subjektivno osebno zastavko. Historične figure kritične drže (Marx, Nietzsche, Freud) in njihove teorije (teorija ideologije oziroma fetišizma, pojem nezavednega). Njihov vpliv v nekaterih delih filozofije XX. stoletja: kritična teorija družbe

(Adorno, Horkheimer, Marcuse) in (post)strukturalizem (Althusser, Foucault, Derrida). Razmerje med filozofijo in oblastjo; drža kritičnega intelektualca. Samovpis filozofije v aktualnost in analiza izbranih sodobnih primerov.

Ženske študije in filozofija

Nosilka in izvajalka: red. prof. dr. Eva D. Bahovec (3 KT)

Predmet seznanjanja s temeljnimi pojmi in teorijami na področju ženskih študij, študij spola, kulturnih študij, postkolonialnih študij, feminizma in psihoanalize, feminizma in filozofije, feministične estetike, okoljske etike itn. Pri tem je problematika umeščena v širši zgodovinski kontekst ter v okvire sodobnih razprav v filozofiji, humanistiki, družboslovju in naravoslovju. Posebej pomembna je senzibilizacija za probleme spolne diskriminacije in druge oblike diskriminacije. Specifične kompetence predmeta vključujejo orientiranje v mišljenju in v najbolj razširjenih sodobnih družboslovnih in humanističnih razpravah in nasploh v javnem in vsakdanjem življenju.

Platon in platonizem**Nosilec in izvajalec: red. prof. dr. Franci Zore (3 KT)**

Predmet posreduje temelje Platonove filozofije, ki upravičeno velja za rojstno mesto filozofije in v določenem smislu lahko velja vsa nadaljnja filozofija za dialog s Platonom. Za njeno razumevanje je potrebno poznati kontekst njenega nastanka, osrednje mesto pa je vprašanje razumevanja Platonovih spisov. Na to se navezujejo neposredni in posredni vplivi Platona vse do današnjih filozofij. Študent pozna po eni strani zgodovinsko razsežnost platonske hermenevtike (pristašev in kritikov), ki sega od njegovih neposrednih učencev do današnjega časa. Po drugi strani pa je sposoben odgovoriti na vprašanje, kako razumeti Platona danes tako z vidika branja njegovih besedil kot z vidika sodobnih interpretacij.